P&G AND THE EFFECTS OF SEMANTIC CAPITAL

When the Questions Reach Home

FERDINANDO FREGA

P&G EN DIE UITWERKING VAN SEMANTIESE KAPITAAL

Wanneer die vrae by die huis aankom

deur Ferdinando Frega

Die natuurlike teenstelling met ekonomiese kapitaal ontbloot die swakheid en die illusie dat ’n handelsnaam en die gebruik daarvan die geskiedenis self is, soos dié wat die korporatiewe tesourie bestuur nog altyd geglo het. Die werklikheid het egter ver verby elke voorspelling beweeg, want die narratief dra alles.

Daar is geen werklike presedente om na te verwys nie. Daarom is die uitwerking nóg ten volle bekend nóg voorspelbaar, en watter ontwikkeling ook al mag kom, bly ’n verskynsel wat gebonde is aan tyd en aan wat vroue sal doen.

En hier mag baie vra wat vroue met semantiese kapitaal te doen het.

Hulle het alles daarmee te doen, want semantiese kapitaal leef nie op balansstate nie. Dit leef in oordeel.

Dit word nie in direksiekamers gebore nie, maar in gesprekke.

Dit konsolideer homself nie in kwartaalverslae nie, maar in huise.

En as daar ’n menslike kategorie is wat oordeel uitoefen sonder om vooraf toestemming te vra, dan is dit vroue.

Vroue, dink jy dalk? Erken hierdie skrywer dan onsigbare magte in die ander geslag?

Dink net aan ’n soort towerkuns wat net vroue op mans kan uitvoer: hulle kan jou balle breek sonder om hulle ooit aan te raak, en tog is hulle nie spoke nie. Hulle is eenvoudig ons vroue.

Aandeelhouers word, voordat hulle direksies bevraagteken en uitdaag, self op die mees onverwagte plekke in hulle lewe ontbied en ondervra deur hulle vrouens, die ware bewaarders van elke gesin se rykdom, en dikwels is hulle die eerstes wat weet wat aan die gebeur is, want hulle lees altyd.

En wanneer hulle besef dat die aandeelhouer min aandag gegee het aan wat oral op die web bespreek word, begin hulle wonder of openbare uitinge verband hou met ooreenkomste tussen mans wat nie ten volle rekenskap gee van hulle verantwoordelikhede en van die teenwoordigheid van ander wat deur hulle besluite geraak word nie.

Om verworwe finansiële hulpbronne te optimaliseer sonder om dit te verkwis of swak aankoopbesluite te neem, bly die enigste ware krag wat ’n bate kan beskerm, met rykdom altyd eerste.

Agter elke aandeelhouer staan dus ’n vrou wat altyd drie dinge wil hê. My oupa het dit heeltyd gesê:

Piel, kontant en gelyk hê.

Kru?

Miskien.

Verkeerd?

Nie dikwels nie.

En as die antwoorde nie bevredigend is nie, word alles ’n hel.

Geheime ooreenkomste tussen mans word nutteloos.

Broederlike verbonde word waardeloos.

’n Vrou volg nie rasionele en logiese protokolle soos mans dink sy behoort nie. Sy volg instink, intuïsie, persepsie en oordeel.

En elkeen van ons het uit haar gekom.

Op die ou end word mans wat nie kan aanvaar dat hulle teen ’n vrou verloor nie, die prooi van ander vroue, aan wie hulle die prys van hulle ongelukkigheid sal betaal.

En ouderdom, glo my, maak baie min saak.

Want wanneer ’n vrou opregte belangstelling toon in jou gedagtes, jou woorde en jou teenwoordigheid, verloor alles anders skielik sy waarde.

Selfs ’n bestuurder kan soos ’n onderbroek omgeruil word.

Onmiddellik.

Dit mag oordrewe klink, maar markte, maatskappye, loopbane en reputasies het al dikwels ineengestort omdat mans kragte onderskat het wat hulle nóg kon meet nóg kon beheer.

Dit is presies waar semantiese kapitaal werk.

Nie in rekeningkundige stelsels nie.

Nie in finansiële modelle nie.

Nie in regsafdelings nie.

Maar in die stil gebied waar persepsies gesprekke word, gesprekke oordele word, oordele besluite word, en besluite uiteindelik ekonomiese gevolge word.

Lank voordat ’n balansstaat die skade aanteken.

Ferdinando